

jeg langt bedre forstaae hans Udtalelse, men efterat han er bleven Rigsdagsmand for Mariager, kan jeg ikke forstaae og rime hans Skandinavisme sammen med et saadant Standpunkt. Jeg skal dernæst tillade mig at udtale, at man ikke i nogen Maade behøver at billige noget af de mange Overgreb, der ere skete fra en vis Side — som jeg nodig vil nævne her i Salen, da det kan vække Misnoie, men fra en Side, som den ærede Rigsdagsmand med stærk Misbilligelse betegnede — jeg kan fuldkommen billige alle de ærede Herrers Misbilligelser af de mangfoldige Overgreb, der ere skete i denne Retning; men ved Siden deraf vil jeg henstille til de Herrers modneste Overveelse, om man ikke vel bør mærke sig den Omstændighed, at vort Land er nøiest knyttet dertil, saa at her to Følf og to Lande ere knyttede sammen ved Naturens, Tidens og Historiens Bånd. (Er og h. Svortil?) Den ærede Historiker, som hysler med Stakitter, vil see, at vi her tale om Forhold, hvor der ikke engang er et Stakit imellem, men hvor Nationerne ikke blot ere hinanden saa nær, men hvor Grændserne for Følf og Sprog flyde over i hinanden. Tor jeg spørge den ærede Historiker, hvilket Følf staaer han i geographisk Henseende nærmest i Berørelse med? Jeg haaber, at han er saa meget Geograph, at han ikke behøver at søge længe derafter. Jeg vil som sagt ikke nævne de Navne, som kunne vække Misstemning, og jeg vil i en Sag som denne ikke paa nogen Maade reise et politisk Stridsspørgsmaal, men man blev ligefrem æstet dertil af den ærede Rigsdagsmand for Mariager, som benyttede Leiligheden til — ikke blot at smile over til en Deel af et Naboland, hvor han selv har Besiddelser, men til paa samme Tid at kaste Skygge paa den Deel af det danske Rige, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns hte Valgfreds (Bligen-Finecke) omtalte (Ufbrydelse); thi det var Uttringer, der aldeles ikke vare begrundede i Forhandlingen om denne Sag. — De to store gotiske Stammer ere jo smeltede sammen i den Landsdeel, der er en Deel af det danske Rige; den ærede Rigsdagsmand skulde ikke under en Forhandling som denne

gribe Leiligheden til at kaste en Misbilligelse hen paa en Deel af vore Medborgere, som i den Henseende ere fuldkommen uskyldige; der kan være en stor Mængde Skyldige, men der er ogsaa mange Uskyldige, og kaster man en saadan Beskyldning hen til den Side, da troer jeg, at man vil komme til at staae Historien til Regnskab, eftersom, og deri troer jeg, at den ærede Historiker (Schiern) vil give mig Ret, vi fra de andre Landsdele af det danske Monarchie have faaet mange og fortræffelige Mænd, der have gjort den danske Stat store og vigtige Tjenester.

Winther: Saasnart en Mand har en overspændt og hidsig Retning, og Nogen kommer til at udtale sig med en noget større Kølighed om Forholdet, end hans Overspændthed tilsiger, saa bliver han gjerne ublidt berørt og slaer om sig tilhøire og venstre. Saaledes gik det med den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage), idet han af et Par Ord, som kom frem, blandt Andre fra mig, om, at det kunde være ønskeligt og helbringende for de praktiske Forhold, at der kunde finde en lignende Gjenfældighed Sted mellem Danmark og andre Stater, som omgibe os, som den, jeg ogsaa ønsker der maa blive tilveiebragt ved nærværende Lov, kom til at tale om en smaalig Skinsyge og en Higen efter thdsf Politik. Der som disse den ærede Rigsdagsmands Ord vare rettede paa mig (A. Hage: Det er ikke Tilfældet), saa tilbageviser jeg dem; ja, den ærede Rigsdagsmands Ord lade sig ikke forstaae anderledes, end at han sigtede til dem, der havde talt før ham; forsaavidt han altsaa nu frasalder det, saa antager jeg, at han er kommen til en større Kølighed ligeoverfor andre Uttringer, der ikke vare slet saa varme, som han ønskede dem fra alle Sider. Jeg har blot villet gjøre denne korte personlige Bemærkning for at værgge mig imod, at skulle stemples som den, der havde en Higen efter thdsf Politik; det er meget langt fra, at det er Tilfældet med mig, men jeg vil heller ikke Skandinavismen for enhver Priis og maafee med Fare for vort Lands Existens.